

[Jørgen Jørgensen.]

mente ikke, at der lå nogen garanti i et medlemsskab i De Forenede Nationer, den dag en krig brød ud, men der ligger formentlig den samme garanti, som har ligget deri hele tiden, så længe vi har haft De Forenede Nationer. Den dag en krig bryder ud, ærede medlem, vil et militært Danmark, der har indrettet sig efter de muligheder, som nu engang må respekteres selv efter det ærede medlems ønske om at ruste her i Danmark, ikke kunne afværge, at landet inddrages under krigen; og vi må have ret til at forvente, at de samme demokratiske nationer, som i De Forenede Nationer har garanteret de små stater fred og sikkerhed, på samme måde i en sådan situation vil garantere Danmark fred og sikkerhed, selv om vi ikke er deltagere i Atlanterhavspagten.

Det ærede medlem hr. Harald Petersen fremsatte nogle bemærkninger om, at vi i det radikale venstre havde givet tilslutning til et nordisk neutralitetsforbund, der ville indebære en betydelig oprustning også for Danmarks vedkommende. Det ærede medlem ved bedre end nogen anden, at man under de overvejelser, man var kommet til, måtte anse det for udelukket, at Danmark var i stand til at stille et militært apparat på benene, der kunne forsvare dansk område, og det ærede medlem ved udmærket, at den opgave indenfor det nordiske forsvar, som det danske forsvar skulle have, ville blive af en helt anden karakter, end der er udsigt til, den vil blive som medlem af Atlantpagten. Det ærede medlem har ikke fra disse forhandlinger noget som helst at holde sig til, hvis han vil sige, at Danmark ved sin tilslutning til forhandlingerne om en nordisk neutralitetsordning forpligtede sig til forholdsmæssigt eller på anden sammenligningsmæssig måde at ruste i et forhold, der svarer til Sveriges rustninger. Derfor er der intet hold i den betragtning, det ærede medlem her har anført. Han aner ikke noget om, hvad Danmarks forpligtelser vil blive, når Danmark går ind i Atlanterhavspagten. Den forsvarskomité, som efter Artikel 9 får en meget bestemt og afgørende indflydelse, vil først og fremmest have som sin opgave at betragte alle landene som en enhed, og de opgaver, der bliver tildelt Danmark, selv om materiellet leveres på lempelige vilkår, kan godt medføre forpligtelser af anden art, som ville komme til at betyde uhyre meget til svækkelse af den almindelige sociale og kulturelle udvikling i landet. Jeg tror ikke, det ærede medlem i for høj grad kan optræde som spåmand

med hensyn til, hvilke opgaver og forpligtelser på det militære område Danmark vil få som medlem af Atlantpagten.

Må jeg så sige til den højtærede statsminister, at jeg har ikke et øjeblik draget i tvivl, at det var regeringens bestemte opfattelse, at en tilslutning til Atlantpagten var det, der gavne freden i verden, og det, der sikrede Danmark bedst. Det har jeg udtrykkeligt sagt i mit første indlæg. Men jeg har stillet deroverfor den betragtning, at deltagelsen i Atlantpagten byder en stor, stor risiko. Jeg har ikke villet — fordi jeg ikke mener, det er en dansk interesse — gennemgå enkeltheder i pagten, vi her forhandler. Der kunne være meget at sige derom. Jeg har ikke villet gennemgå enkeltheder i denne pagt, men enhver kan da se, at Danmark ved at gå ind heri løber en risiko, pådrager sig en risiko både for sig selv og for vestmagterne. I de synspunkter, der var fremme i de nordiske forhandlinger, var det netop et hovedpunkt, som stærkt blev fremholdt fra svensk side, at et neutralt nordisk forbund ikke på samme måde ville pådrage sig en risiko, som hvis vi gik til videregående alliancer. Jeg tror, denne betragtning var rigtig, og jeg tror derfor, at den risiko, vi påtager os ved at gå ind i Atlantpagten, er større både for os og for det samlede vestens demokrati, end risikoen vil være, hvis vi holder os udenfor og ikke ved vor holdning er med til at undergrave den institution, som dog har de bedste muligheder for at bidrage til den afspænding i verden, der kan hindre, at krigen kommer. Det er dog det, vi alle er enige om skulle være formålet med den udenrigspolitik, vi fører.

Første næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede medlem hr. Bomholt har ordet for en kort bemærkning.

Bomholt: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen tillod sig igen i sin foregående replik at påstå, at jeg havde argumenteret mod Atlantpagten for seks uger siden, og nævnte de udtalelser, jeg skulle have fremsat. Jeg har læst min tale igennem og konstaterer, at udtalelserne ikke findes der. Det ærede medlem er desuden vidende om, at jeg under forhandlingerne før rigsdagsdrøftelsen klart har udtalt, at såfremt den nordiske union skulle bryde sammen, måtte vejen gå i retning af en Atlantpagt. Jeg ønsker dette sagt.

Kommunisternes taler her i aften har totalt savnet reelle argumenter i tilknytning til selve pagten og har desværre til-